

som bekendt ikke til dem, der som Regel er med til at nægte Lovforslag Overgang til 2den Behandling, og i forrige Samling, da det Lovforslag, som her er fremsat, forelaa her for Folketinget, stemte jeg for dets Overgang til 2den Behandling, men jeg tror nok, at jeg motiverede min Afstemning saa klart, at ingen kunde misforstaa min Tanke med Hensyn til Spørgsmaalet om denne Lovs Forbindelse med Københavns provisoriske Befæstning og overhovedet med den Mening, jeg har om dette Spørgsmaal. Jeg stemte desuagtet den Gang for Forslagets Overgang til 2den Behandling, men det forekommer mig, at naar Krigsministeren virkelig vil vise blot nogen Smødefommenhed, eller, om jeg saa maa udtrykke mig, politisk Humanitet lige over for dette Ting, saa er det mærkvaerdigt, at samtidig med at Ministeren præsenterer os sin Hærløvsordning, vedbliver han lige fuldt at fortsætte sin provisoriske Befæstning, og ogsaa i denne Sommer har Ministeren fortjat sin provisoriske Befæstning af Hovedstaden. Det forekommer mig derfor, at naar Folketinget i den Grad bliver stude til Side og i den Grad fra Ministerens Side bliver ignoreret, at Ministeren ikke en Gang vil standse med sit provisoriske Befæstningsvæsen, naar han forelægger sin Hærløvsordning i Folketinget, saa synes det mig rigtigt nok, som det er at byde os temmelig meget, og da jeg for mit Bedkommende i og for sig ikke tror, at det under disse politiske Forhold er muligt at faa en Hærløvsrevision, saaledes som vi ønske den, saa er jeg nærmest tilbøjelig til ved den forestaaende Afstemning at sige Nej til Lovforslagets Overgang til 2den Behandling. Jeg tror ikke, at jeg derved kommer til at handle uden Konsekvens med min Stilling i Fjor. Jeg tog den Gang et tydelig og klart Forbehold med Hensyn til min fremtidige Stilling til disse Spørgsmaal, og naar jeg i Aar vil stemme mod Overgangen, saa er det hovedsagelig begrundet derved, at jeg ogsaa fik Indtryk af, at Hærløvs-spørgsmaalet vil komme til at spille maaste en overvejende Rolle med Hensyn til dette Forlig, som jeg ikke tror paa for Øjeblikket, uagtet jeg virkelig vilde ønske, at vi kunde komme ind i grundlovmæssige Tilstande, og dernæst ogsaa i, som jeg før antydede, at Ministeren ikke har undset sig ved, samtidig med at præsenterer os sin Hærløvsordning, at vedblive med sine provisoriske Befæstninger. Jeg stemmer derfor mod Forslagets Overgang til 2den Behandling.

Brandes: Jeg havde Lejlighed til i Fjor at udtale mig saa udførligt om det foreliggende Forslag, som ikke er forskelligt

fra det, der forelaa i Fjor, at jeg ligesom andre ærede Medlemmer ikke skal komme videre ind paa Sagens Realitet, end ikke paa Sagens politiske Baggrund. Jeg har kun begæret Ordet, fordi jeg ærlig talt, ikke ret forstod det ærede Medlem for Præsto Amt's 6te Valgfreds (Bosjen), naar han paa ny i Aar anbefalede Udvalgs Medsættelse om denne Sag. Han gjorde det i Fjor med den Begrundelse, idet han afveg fra tidligere Tidens Standpunkt lige over for foreliggende militære Forslag, at han vilde forsøge paa at skaffe en ny Hærløvsordning og en saadan, der kunde føre til Besparselser paa det militære Omraade. Han anbefalede en Hærløvsordning, som Folketinget i sin Tid havde givet sin Tilslutning, fra 1876, og han lagde megen Vægt paa, at man herved økonomisk vilde indvinde en meget betydelig Sum paa Budgettet. Jeg blev, uværdig, Medlem af dette Udvalg, og jeg tør sige, at det var en let Opgave at være Medlem af dette Udvalg. Jeg skal ganske sikkert ikke komme dybere ind paa Udvalgets Arbejde, det vilde ogsaa af den Grund være vanskeligt, fordi et Ord som „Arbejde“ maaste ikke ganske vilde passe paa det, som Udvalget udtalte, men jeg skal kun kortelig sikkere, hvorledes det gik i dette Udvalg. — I Slutningen af November blev Udvalget nedsat, dernæst holdt vi et Møde, efter at Udvalget var konstitueret, hvori man blev enig om Indtalsbelsen af en Række Oplysninger, og jeg tør sige, at det ærede Medlem for Præsto Amt's 6te Valgfreds (Bosjen) paa dette Omraade i Virkeligheden ikke havde lagt en ringe Flid og Energi for Dagen, det var overordentlig mange og maaste ogsaa betydningsfulde Oplysninger, som han forlangte indhentede fra Krigsministeren. Jeg forstod ogsaa meget vel, at Krigsministeren fik nok at gøre med at skaffe dem til Beje, og at der maatte gaa nogen Tid hen, inden alle disse Oplysninger kunde komme til at foreligge. Vi opgav saa foreløbig at holde Møder i dette Udvalg, vi maatte jo vente, til Oplysningerne forelaa, men vi talte om, at naar vi saaledes igen efter Jul, saa skulde Arbejdet ganske anderledes fortnes. Man talte om, at da skulde man have bestemte Dage og Tider, hvor man holdt Møde o. s. v., og da skulde der for Alvor tages fat. Der var, lad mig sige, en virkelig Korpssaand i Udvalget i Retning af, at nu skulde der arbejdes. Vi holdt saa næste Møde den 10de Februar. Der var altjaa gaaet en ganske rum Tid, og man vilde jo have kunnet forberede sig paa det, om jeg saa maa sige, uhyre Arbejde, der nu skulde foretages. Vi holdt Møde, og paa dette